

Преюдициално запитване от Centrale Raad van Beroep (Нидерландия), постъпило на 8 август 2017 г. — Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank/D. Balandin и др.

(Дело C-477/17)

(2017/C 357/05)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Centrale Raad van Beroep

Страни в главното производство

Жалбоподател: Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank

Ответници: D. Balandin, I. Lukachenko, Holiday on Ice Services BV

Преюдициален въпрос

Следва ли член 1 от Регламент № 1231/2010 ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че работници с гражданство на трета държава, които живеят извън Съюза, но временно работят в различни държави членки за работодател със седалище в Нидерландия, могат да се позовават на Регламенти № 883/2004 ⁽²⁾ и № 987/2009 ⁽³⁾ (респективно на дял II от тях)?

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 1231/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 година за разширяване обхвата на Регламент (ЕО) № 883/2004 и на Регламент (ЕО) № 987/2009 по отношение на гражданите на трети държави, които все още не са обхванати от тези регламенти единствено на основание тяхното гражданство (ОВ L 344, 2010 г., стр. 1).

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 883/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година за координация на системите за социално осигуряване (ОВ L 166, 2004 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 7, стр. 82).

⁽³⁾ Регламент (ЕО) № 987/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 16 септември 2009 година за установяване процедурата за прилагане на Регламент (ЕО) № 883/2004 за координация на системите за социална сигурност (ОВ L 284, 2009 г., стр. 1).

Жалба, подадена на 9 август 2017 г. — Чешка република/Европейски парламент, Съвет на Европейския съюз

(Дело C-482/17)

(2017/C 357/06)

Език на производството: чешки

Страни

Жалбоподател: Чешка република (представители: M. Smolek, O. Serdula и J. Vlácil)

Ответници: Европейски парламент, Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

— да се отмени Директива (ЕС) 2017/853 на Европейския парламент и на Съвета от 17 май 2017 година за изменение на Директива 91/477/ЕИО на Съвета относно контрола на придобиването и притежаването на оръжие ⁽¹⁾;

— да се осъди Европейския парламент и Съвета да заплатят съдебните разходи.

При условията на евентуалност жалбоподателят иска от Съда да:

— отмени член 1, параграф 6 от обжалваната директива, в частта му, с която добавя член 5, параграф 3 и втората подточка на член 6, параграф 6 в Директива 91/477/ЕИО ⁽²⁾;

— отмени член 1, параграф 7 от обжалваната директива, в частта му, с която добавя член 7, параграф 4а в Директива 91/477/ЕИО;

— отмени член 1, параграф 19 от обжалваната директива, в частта му, с която:

— добавя точки 6, 7 и 8 в Категория А от част II на приложение I към Директива 91/477/ЕИО;

- изменя Категория Б от част II на приложение I към Директива 91/477/ЕИО;
- добавя точка б в Категория В от част II на приложение I към Директива 91/477/ЕИО;
- изменя част III на приложение I към Директива 91/477/ЕИО;
- да се осъди Европейския парламент и Съвета да заплатят съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Първото основание е изведено от **нарушение на принципа на предоставената компетентност**. Обжалваната директива е приета на основание член 114 от Договора за функционирането на Европейския съюз, макар че не преследва целта за отстраняване на пречките пред вътрешния пазар, а само целта за предотвратяване на престъпността и тероризма. Законодателят на Съюза обаче няма правомощие да приема мерки за хармонизация в тази област.

Второто основание е изведено от **нарушение на принципа на пропорционалност**. Законодателят на Съюза не е разгледал въпроса за пропорционалността на приетите мерки и умишлено не е събрал достатъчно информация (например чрез извършване на оценка на въздействието), за да прещени адекватно съобразяването с този принцип. Поради липсата на такава оценка законодателят на Съюза е приел явно непропорционални мерки, изразяващи се в забраната на определени видове полуавтоматични огнестрелни оръжия, които обаче не се използват в Европейския съюз за извършване на терористични актове, като е направил по-стриктна регламентацията за някои минимално опасни оръжия (исторически реплики или оръжия, за които е установено, че са необратимо дезактивирани), и е предвидил санкция за притежаването на някои пълнители.

Третото основание е изведено от **нарушение на принципа на правна сигурност**. Новоопределените категории забранени оръжия (А7 и А8), както и разпоредбата, предвиждаща санкция за притежаването на пълнители над лимита, са като цяло неясни от гледна точка на правната сигурност, и следователно не позволяват на засегнатите лица да разберат недвусмислено своите права и задължения. Освен това член 7, параграф 4а от Директива 91/477/ЕИО, след изменението му с обжалваната директива (т. нар. „grandfathering clause“), действително принуждава държавите членки да приемат национално законодателство с обратно действие.

Четвъртото основание е изведено от **нарушение на принципа за недопускане на дискриминация**. Изключението във втората подточка на параграф 6 от член 6 от Директива 91/477/ЕИО, след изменението му с обжалваната директива, несъмнено създава впечатлението за неутрална на пръв поглед мярка, но всъщност условията за нейното прилагане са определени по такъв начин, че са спазени само от швейцарската система за съхранение на оръжия след приключване на военната служба, което не е обективно обосновано с оглед на целите на обжалваната директива.

⁽¹⁾ ОВ L 137, 2017 г., стр. 22.

⁽²⁾ ОВ L 256, 1991 г., стр. 51; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 10, стр. 233.

Преюдициално запитване от Sąd Okręgowy w Warszawie (Полша), постъпило на 11 август 2017 г. — Passenger Rights sp. z o.o./Deutsche Lufthansa AG

(Дело C-490/17)

(2017/C 357/07)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Sąd Okręgowy w Warszawie

Страни в главното производство

Жалбоподател: Passenger Rights sp. z o.o. w Warszawie

Ответник: Deutsche Lufthansa AG

Преюдициални въпроси

- 1) Включва ли се стачка в предприятието, организирана от синдикалната организация на служителите на въздушен превозвач, в „извънредните обстоятелства“ по смисъла на член 5, параграф 3 във връзка със съображение 14 от Регламент (ЕО) № 261/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 година относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети ⁽¹⁾?